

РЕШЕНИЕ

№ 14712

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2367** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник група на 05 РУ-СДВР, чрез процесуален представител, срещу решение № 224 от 16.01.2025 г. по НАХД № 9570/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 203/25.06.2024 г. на началник група „Териториална полиция“-П. при 05 РУ-СДВР, с което на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на В. Ч. Н., с ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено нарушение по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. С решението В. Ч. Н. се предупреждава, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба се навеждат твърдения, че решението е неправилно като постановено при нарушаване на материалния закон, при допускане на съществено нарушение на процесуалните правила и при неправилно тълкуване на събраните по делото доказателства. Моли съда да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две инстанции, като в условията

на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът - В. Ч. Н., счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установено, че на 12.05.2024 г., около 19.30 ч., непосредствено преди началото на футболната среща между отборите на П. „Л.“ [населено място] и П. „Черно море“ [населено място], проведена в [населено място], на стадион „Виваком Арена - Г. А.“, с начален час 19.30 ч., група лица /около 12 души/, привърженици на П. „Л.“, сред които бил и В. Ч. Н., навлезли на спортния терен, застанали пред вратата от страна на сектор „Б“ на стадиона и разпънали транспарант с надпис „С. — въвн!“. Предвид установеното от служители на фирмата, отговаряща за охрана на спортното мероприятие, на Н. бил съставен на 25.06.2024 г. АУАН, въз основа на който на същата дата било издадено обжалваното пред СРС НП, с което за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ му била наложена глоба в размер на 1 000 лева.

СРС е приел, че нарушението е извършено от обективна страна, съгласно приетата за нарушена разпоредба на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, но е заключил, че конкретното деяние на Н. се отличава с по - ниска от типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, извършено е за първи път, поради което прилага хипотезата на маловажен случай на административно нарушение – разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Също така е приел, че предупреждението за нарушителя, а именно, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание, ще окаже необходимото превантивно и превъзпитателно действие по отношение на него и отменил наказателно постановление № 203/25.06.2024 г.

Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на Н. е квалифицирано по чл. 21, т. 4 ЗООРПСМ, съгласно която разпоредба „противообществена проява“ (спортно хулиганство) е тази, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява в случая се е изразила в една от предвидените в закона форми по т. 4 – „нахлуване на спортния терен“. Няма спор, че процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл. 2а, ал. 1 от ЗООРПСМ. Противообществената проява е извършена непосредствено преди провеждането на спортното мероприятие и е осъществено на футболния терен.

Настоящият касационен състав споделя правния извод на районния съд, че извършеното от Н. деяние представлява маловажен случай. За да се определи нарушението като маловажно, съобразно дефиницията по § 1, т.4 ДР от ЗАНН, следва да са налице смекчаващи обстоятелства или нарушението да е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая, с оглед събраната по делото доказателствена съвкупност, може да се приеме, че конкретното навлизане на футболния терен разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност на извършеното деяние предвид характеристикните данни за извършителя, а именно липсата на предходно извършени противообществени прояви.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответната страна се дължат разноски, каквито не са претендирани, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 224 от 16.01.2025 г. по НАХД № 9570/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.